Sct. Georg og Dragen

SPEJDERNES MAGASIN

33. Årgang April 1949 Nr. 3

VÆR BEREDT

VED LEJRBAALET

AT DANMARKS KONGE,

Kong Frederik d. IX, fyldte 50 år i marts, ved enhver spejder, men det er ikke sikkert, at alle spejdere ved, at Kongen og Kongens broder, *Arveprins Knud*, som drenge har været spejdere i Det Danske Spejderkorps.

De blev i 1912 indmeldt i Hellerup troppene på Gl. Hellerup Gymnasium, hvor Hartvig Møller var rektor, den mand der indførte spejderbevægelsen i Danmark. Det var i spejderbevægelsens første år, hvor alle drenge — og voksne med for dens sags skyld — gjorde nar ad spejderne, men det tog de to kongelige spejdere med godt humør. Det var to raske drenge, som gik op i deres spejderarbejde og ganske særligt i de store tropsøvelser, hvor de gik løs på modstanderne med lyst og mod.

Og det var et par gode kammerater. Deres fader, den daværende kronprins, havde ønsket, at de skulle kaldes ved deres fornavne, og de ville sikkert selv have følt det mærkværdigt, hvis de var blevet tituleret prinser. De var med på ture og i lejre uden hensyn til vind og vejr og tog deres prøver. For eksempel måtte den nuværende konge til en af prøverne gå alene fem kilometer om natten gennem skov og ukendt terræn efter kort.

Fru rektor Hartvig Møller, som har en god hukommelse for alle de gamle spejdere fra skolen, fortæller, at Kongen var ganske god til at stoppe strømper — det krævedes dengang til spejderprøven —, og hun fortæller også om Kongens mod og raskhed som dreng.

De øvelser, vi havde på den tid, var meget realistiske og nogle af dem ikke ganske ufarlige. En gang fik spejderne den opgave at fange en »biltyv«, og så måtte man finde på et eller andet for at standse tyven, når han kom kørende i sin bil. Så kom Kongen med løsningen: »Jeg kan bare lægge mig på vejen foran bilen, for han kører mig jo nok ikke over,« hvorefter han lagde sig på vejen, og han fik ret — heldigvis da — i, at »biltyven« måtte standse.

Kongen har således i sine drengeår været en rask sportsmand, og I har sikkert alle set billeder af ham som roer, for han er stadig sportsmand også nu, hvor han har alle en konges store pligter og meget arbejde, et ansvarsfuldt arbejde. Hele nationen ved, at landets øverste mand er en mand, der ikke viger tilbage for arbejdet, og som føler sit store ansvar for land og folk.

DEN 23. APRIL

er spejdernes dag hele verden over, og på den dag aflægger alle ulve og spejdere igen deres løfte. Når Baden-Powell valgte netop denne dag, er det fordi den bærer ridderen *Sct. Georgs* navn. Ridderskabets love krævede af ridderne, at de skulle vise mandighed og trofasthed, tale sandhed, være til at stole på og være hjælpsomme i al deres færd. Ridderen Sct. Georg udmærkede sig særligt ved disse egenskaber; derfor er hans navn bevaret, og mange sagn fortælles om ham.

Vort spejderløfte og vor spejderlov kræver af os, at vi skal søge at gøre os til mænd med netop de mandige egenskaber, som op gennem tiderne har været værdsat — i riddernes tid som i nybyggernes tid — og som også i vor tid står som kendetegnet på de bedste blandt mænd.

Derfor er Sct. Georgsparaden ikke bare en tilbagevendende ceremoni; men det er den dag, I frivilligt afgiver jert løfte og bekræfter det ved et ærligt håndtryk med jeres fører.

ET ÆVENTYR

- desværre fra virkeligheden!

Der var engang en dreng, der troede, at han var spejder, — og se, det var jo ikke så mærkeligt, for han havde af sin far og mor fået en noget så gevaldig fin uniform med en stor hat og et flot tørklæde, ret som en spejderuniform skal være. Og han var kommet ind i en rigtig spejdertrop, hvor de allesammen var sådan nogle flinke fyre, allesammen var de så hjælpsomme mod hinanden, — de arbejdede med liv og lyst i patruljerne, og ikke en eneste af dem kunne tænke sig at blive borte fra et møde eller tur endsige komme for sent — uha nej. Og, når troppen stillede op — oh hvilket syn — raske, ivrige spejdere i fine, reglementerede uniformer med spejderhatten flot på snur . . .

Men ak! — Denne dreng, der troede, han var spejder, fandt snart ud af, at han ville være meget finere end de andre, — og så begyndte han at »fikse op« på sig selv. På hovedet satte han en vældig fiks skråhue; det så smart ud, syntes han; men det var ikke nok. Næh, efterhånden kom kraven over tørklædet, blanke knapper i skulderstropperne, og mange andre ting. Og se nu var der jo nogle af de andre, der også syntes, det var flot, og når troppen herefter stillede op — oh skræk og rædsel — så man en flok generaler, alpejægere, nisser og ørkenrotter i broget forvirring, der med venlig nedladenhed betragtede den underlige fyr i spejderuniform, der kaldtes tropsføreren.

Og til sidst gik den engang så gode trop helt i stykker, thi så betydningsfulde personer, som de selv syntes, de var blevet, kunne naturligvis ikke nedværdige sig til at komme til tiden, det var ikke fint, sagde man, og sommetider gad de slet ikke komme.

Åh, hvor var det synd! — Og tropsføreren fik grå hår og endte med at blive helt hvidhåret; men det var nu nok, fordi han blev gammel, sagde man. Men vi, der kender historien, ved bedre besked og det altsammen, fordi der var en dreng, der **troede**, han var spejder.

Chill.

Hvordan med
CIVILEMBLEMET?

En nybagt korpssekretær i England havde været på Gilwell-kursus og rejste derfra fast besluttet på at blive den bedste korpssekretær, der nogensinde var set på de britiske øer. Blandt andet ville han hilse på enhver, der bar spejderemblem, og sludre lidt med ham. Hans vej førte ham gennem hele Manchester og det ganske London, og han spejdede overalt efter folk med civilemblem; men skønt han passerede hundredtusinder af mennesker, så han ikke eet.

Tror du, det ville være gået ham meget bedre i Danmark? Ærligtalt, jeg tror det ikke! Når man betænker, at vort korps tæller mere end 20.000 drenge og førere, er det både chokerende og nedslående, at det hører til de sjældne begivenheder, at man på sin vej møder en, der ved at bære sit ulve-, spejder- eller førercivilemblem viser, at her står vi over for et medlem af DDS.

Hvad grunden så er, kan man jo have lov at gisne om. I de fleste tilfælde er det jo nok ren og skær ugidelighed — sikke et besvær at skulle skaffe sig et civilemblem, og så koster det ovenikøbet 75 øre! — Men der kan jo også være dem, der generer sig for, at folk skal spørge dem ud om vort korps, når de ser, at vi er ulve eller spejdere. En tredie mulighed tør jeg næsten ikke sætte på tryk af frygt for, at en og anden skulle føle sig truffet: Hvem ved, om der ikke hist og her findes enkelte, der har kvitteret civilemblemet, fordi de har indset, at der er lejligheder, hvor det er bedst, at folk ikke kan se, at de — mærkelig nok — *også* er spejdere!!

Du forstår derfor, at du ved at undlade at gå med civilemblem risikerer, at dine medmennesker med rette betragter dig som værende ugidelig, genert eller det, der er endnu værre. Og rent bortset herfra findes der andre end mig selv, der er glade for at bære vore smukke emblemer, og som er stolte over at tilhøre netop Det Danske Spejderkorps og dermed hele det verdensomspændende spejderbroderskab.

— Jeg glæder mig til at se dig med et fint ulve- eller spejderemblem, næste gang vi mødes i civil. Er det en aftale?

Torben.

HA = HA = HA

Politibetjenten (til matematik professoren, der lige er blevet kørt over af en bil): Kan de huske nummeret på den bil, der kørte Dem ned?

Professoren: Jeg er bange for, jeg har glemt nummeret. Men jeg husker, at jeg lagde mærke til, at hvis man multiplicerede det med 50, ville kvadratroden af produktet være lig med summen af logaritmen af tværsummen i anden potens.

Tre spejdere får øje på et dyr langt borte. De vædder om, hvad det er.

1. spejder: Det er et lam!
2. spejder: Det er en hund!
3. spejder: Det er er en kat!

De havde ret alle tre. — Det var en lam hun-kat!

På spionjagt med FALKONERTROPPEN

Falkonertroppens store byløb var i år større end nogensinde! 8 fædre og 11 førere og skovmænd deltog som kontrollanter.

Opgaven var følgende: Lokalet var omdannet til en politistation. Samtlige 6 patruljer fungerede som hold af kriminalpolitiets udrykningssektion. I lokalet hang meddelelser om efterlysninger, som deltagerne måtte sætte sig meget nøje ind i. På et for det enkelte hold nærmere fastsat tidspunkt indløb på fjernskriveren en meddelelse om et foretaget indbrud på Store Nordiske Telegrafselskabs nye Radiofabrik. Tyvene havde forsøgt at bryde ind, men var blevet overrasket af fabrikkens vagtmand.

Alle patruljer fik den samme melding. Der holdt en bil parat til hver patruljes udrykning. Holdet løb ud til den vogn, der var kørt op foran stationsdøren og blev kørt ud til gerningsstedet. Efter at have afhørt vagtmanden, foretog spejderne opmålinger af fodspor og evt. fingeraftryk. Holdene fandt en mappe, som tyvene havde tabt under flugten. I den lå der en masse hemmelige tegninger over en ny radioopfindelse, som tilhørte fabrikken. Ejeren af mappen, ing. Bærentsen, skulle netop den formiddag rejse til Århus, men holdene kunne endnu nå at afhøre ham ved båden.

Så snart rapporter og tegninger på gerningsstedet var afsluttet, gik det til Aarhusdamperen, hvor holdene traf ingeniøren, der meddelte, at mappen af ham var glemt på en bænk ved Jarmers Plads. En person havde siddet ved siden af ham på bænken; da han var gået nogle få 100 meter, opdagede han, at han ikke havde mappen med og skyndte sig straks tilbage, men da var mappen borte. Anmeldelse var indgivet til politiet.

Holdene tog til Jarmers Plads. Ved bænken fandtes en mængde cigaretstumper, som det lykkedes at få opklaret tilhørte den ukendte. Desuden lå der en lang melding skrevet på morse i kode, for ikke at udenforstående skulle tyde den.

Meldingen angav, at manden var i ledtog med en fremmed magt, som var ude på at skaffe sig oplysninger om netop ingeniørens sidste opfindelse.

Det viste sig så, at bandechefen boede i Frederiksberg Allé 27 på 4. sal (som logerende). Politivagten havde her set sit snit til at »tage« en samtale mellem spionen og bandechefen, skåret på grammofon!

Holdene skyndte sig til Frederiksberg Allé 27 i stuen, hvor der også er politistation. Her spillede man så pladen på grammofon, og derved fik patruljerne at vide af spionchefens udtalelser, at planen var mislykkedes, og at man skulle flygte snarest. En bil holdt parat udfor Drachmanns statue. Politipatruljen skyndte sig til Allégade og så her en person komme kørende på en blå efterlyst cykel, som han satte fra sig og sprang op i en bil Ford V. 8, årgang 1938. Et hold nåede at anholde banditterne, de øvrige hold nedskrev rapport om det passerede. Derfra tog patruljerne til lokalet, hvor løbet blev afsluttet.

Midt i løbet var der indlagt forskellige spejderopgaver, som i Frederiksberg Allé 27, hvor en dame kom med en tilskadekommet hånd og bad spejderne hjælpe sig. Samtlige hold dumpede i prøven, idet de i stedet for at lade en enkelt spejder klare forbindingen og så lade de øvrige fortsætte med hovedopgaven, stimlede sammen alle mand, hvorved kostbare minutter gik tabt. Det var måske, fordi sårene så meget realistiske ud.

Mange fædre havde stillet biler til rådighed. At løbet blev en vældig stor oplevelse for alle de spejdere, der var med, behøver vel næppe at tilføjes. *Reporter.*

Min nevø ERIK, som er SPEJDER

Af Eriks onkel

Jeg sad en stille søndag og studerede en af de nyeste bøger om sammenholdets betydning og var netop begyndt på et kapitel under afsnittet: Gør mod andre, hvad du vil, andre skal gøre mod dig, — da min yngste søstersøn, Erik, som er spejder, pludselig dukkede op i spejderuniform og hilste.

Det ville ikke stemme overens med det faktiske forhold, om jeg påstod, at jeg var glad over at se ham. Min søndagsfred vil jeg gerne nyde uforstyrret, og Erik havde åbenbart i sinde at besøge mig hele dagen. Uden videre bemægtigede han sig øksen, og gav sig til at hugge brænde, indtil et hyl forkyndte, at han havde hugget sig i tommelfingeren.

Heldigvis var det blot et uskyldigt hudsår. Efter at have forbundet ham, slap jeg ham ud i haven, hvor han frivilligt tilbød at holde stærene borte fra kirsebærtræerne. Da der var gået to timer, kunne han med god samvittighed forlade sin post. Han så ikke flere stære, sagde han. Det var mig imidlertid heller ikke muligt at få øje på flere kirsebær i træet, så jeg var klar over, at en vagtpost fra nu af i allerhøjeste grad ville være overflødig deroppe. Efter middagen hjalp han med opvasken i køkkenet. Det var hurtigt ekspederet. Et par af tallerknerne kommer aldrig mere til at pryde mit middagsbord. — — En time senere hørte jeg et frygteligt spektakel fra hønsegården. Det var Erik, som havde sluppet katten ind til kyllingerne, da det søde dyr ikke formåede at åbne lågen selv. Jeg tog nu Erik på skødet og sagde mildt, men alvorligt: »Står der ikke i spejderloven, at du skal prøve at gøre mindst een god gerning hver dag?« — »Jo, og det er jo det, jeg forsøger at gøre hele tiden.« — »Ja, men jeg har indtrykket af, at det ikke rigtig vil lykkes for dig. Jeg tror, det er bedre, at du gør den gode gerning ved ikke at prøve at gøre flere gode gerninger i dag.«

»Jeg har i hvert fald gjort een good-turn i dag alligevel!«

»Nå, hvordan det?«

»Ved at besøge dig, onkel! Der står i spejderbogen, at man kan gøre en good-turn også ved at besøge slægtninge, som ingen måske ville tænke på at besøge. Var det ikke en overraskelse?«

»Jo, det er sandt min dreng«, svarede jeg ærligt og klappede hans kind, mens jeg spekulerede på, hvilken slægtning, jeg kunne unde en lignende overraskelse.

Pludselig fik jeg en idé, og den blotte tanke fik det til at gippe i mig af fryd. Jeg sagde: »Du kender min fætter, dr. Bagge? Du er også i familie med ham, ikke?«

»Men ...., jeg besøgte ham forrige søndag, og det var jo **ham**, der foreslog, at jeg skulle besøge **dig**!!«

Ja, sådan er menneskene.

(Fra spejderen).

Fra den vide spejderverden –

Det er nu 10 år siden,
at en blind engelsk spejder reddede en dreng fra druknedøden; for denne usædvanlige heltedåd modtog han Victoriakorset, Storbritanniens højeste udmærkelse. Han var den første ikke-militære person, der fik tildelt Viktoriakorset, og han er stadig den yngste, der nogensinde har modtaget det.

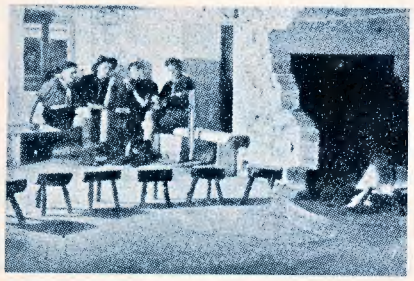

Belgiske spejderes herlige tropslokale. Læg mærke til de primitive skamler omkring pejsen.

D.P.-spejdere.
Der findes nu ca. 15,000 anerkendte spejdere blandt flygtningene i Tyskland og Østrig, de såkaldte D.P.-spejdere (D.P.=displaced persons), og engelske, franske og amerikanske spejderførere indenfor besættelsesmyndighederne gør et kæmpemæssigt arbejde for at bistå de mange flygtningetroppe.

Hvert land — sit sprog.
Een verden — eet fællessprog.
ESPERANTO!

Fra en skovmand i 1. Ordrup trop har vi modtaget følgende:

Da Baden-Powell skrev sin bog, »Scouting for Boys«, anbefalede han spejderne at lære Esperanto — verdens letteste sprog. — At allerede mange forstår og bruger dette sprog, er forlængst bevist gennem masser af bøger, aviser, film og radio-udsendelser på Esperanto. I kan f. eks. blot lukke op for radioen kl. 20 og høre den daglige udsendelse fra Paris (41,21 m).

Esperanto er et internationalt hjælpesprog skabt for ca. 60 år siden af den polske læge Zamenhof. Nødvendigheden af et internationalt sprog er uomtvistelig. At gøre et af de eksisterende hovedsprog til verdenssprog er umuligt, da det ville give vedkommende nation så store politiske og kulturelle fordele, at ingen af de andre nationer ville gå med dertil. Derfor må man bruge et neutralt »kunstsprog«, dvs. Esperanto, det er det eneste, der har vundet vid udbredelse.

Sprogets fundament består af 16 regler uden undtagelser eller uregelmæssigheder. Da Esperanto stadig udvikler sig, kontrollerer LINGVA KOMITATO (sprogkomiteen) sprogets udvikling.

Indenfor alle mulige fag og felter findes organisationer, som benytter sig af Esperanto som forståelsesmiddel. Også spejderbevægelsen har en sådan organisation med agenter over hele verden. Den udgiver et internationalt blad, LA SKOLTA MONDO (spejderverdenen), hvori man hører nyt om spejderbevægelsen over hele jorden. På jamboreerne (hvor der har været specielle Esperanto-lejre) er Esperanto-spejderne de mest internationale, idet de er de eneste, som uden besvær kan tale flydende med f. eks. franskmænd, indere, kinesere og tjekkere på samme tid uden at være afhængige af de forskellige sprog. Foruden Esperanto-lejrene ved jamboreerne afholder LA SKOLTA ESPERANTISTA LIGO (spejder-esperantist-ligaen) årlige internationale lejre i forskellige lande (til sommer i Bournemouth, Sydengland i forbindelse med verdenskongressen).

Nu opretter S.E.L. en afdeling i Danmark. Vi søger forbindelse med alle interesserede spejdere (også ikke-esperantister). Yderligere oplysninger fås hos

Eskil Svane
(Nacio agento de S.E.L.)
Viggo Rothesvej 40,
Charlottenlund.

Zamenhof, der skabte Esperanto

»Discovery«-udstillingen
I har sikkert alle hørt om kaptajn Scott, der i begyndelsen af dette århundrede foretog sin berømte ekspedition til Antarktis, en ekspedition, hvorfra han aldrig vendte tilbage. Men ved du også, at det skib, han benyttede, hed »Discovery«, og at det for ca. 10 år siden, efter at det for sidste gang havde ført dristige britiske polarforskere og videnskabsmænd til de sydlige have, blev stillet til rådighed for de engelske søspejdere som hovedkvarter og træningsskib og nu ligger fortøjet ved Themsen, ikke langt fra parlamentet?

I januar måned arrangerede de londonske søspejdere en yderst interessant *antarktisk udstilling* om bord på »Discovery« til minde om Scott og hans mænd. På udstillingen sås talrige billeder fra de øde egne omkring Sydpolen, og den rummede mange af Scott og hans mandskabs personlige ejendele. Ikke mindre end 20.000 gæster aflagde besøg på det gamle skib under udstillingen — i sandhed et flot resultat.

Brænde fra forrige års lejrild....
Ved det sidste store møde for alle spejderførere i Holland blev lejrbålet om aftenen tændt ved en fakkel, der af cykelordonnanser var blevet bragt gennem det meste af Holland fra eksdronning Wilhelmina's residens til mødestedet, idet dronningen, der er protektor for de hollandske spejdere, havde indvilliget i at tænde faklen til lejrbålet. Efter at bålet var forbi, tog hver af de 1500 spejderførere et forkullet stykke brænde fra bålet med sig hjem for til sommer at tænde det første lejrbål i hver eneste hollandsk sommerlejr dermed.

Den smukke skik er heller ikke ukendt herhjemme — i adskillige troppe er der tradition for at overføre brænde fra det sidste lejrbål i årets sommerlejr eller fra sidste week-end lejr til brug ved det første lejrbål i næste års sommerlejr.

Hej spejder! Solen kalder
dig bort fra byens grå.
Kom ud i skovens haller,
ud under himlens blå...

DET ER FORÅR — L

Ud med dig!

Spejdersport er friluftsliv!

Hva' si'er du — har du hørt det før? Ser vi det! Men du skal få lov til at høre det mange gange endnu. For det behøves! SPEJDERSPORT ER FRILUFTSLIV, forstår du! Det er det, og det bliver det ved med at være. Søde små dengsebasser, som holder mest af at sidde søndag efter søndag og pimpe kaffe i moster Annas overhede stue, eller som render i »biffen«, når de ikke kan finde på andet, er **i meget ringe grad spejdere,** om de så er aldrig så »søde«, så det lyser langt væk!

Både du og jeg, ja vel i og for sig os allesammen, har noget af dette her med kakkelovnskrogen inden i os, vi har sådan en indsmigrende lille djævel, der vil prøve at gøre os til nogle bekvemmelighedselskende og oh, så sarte små stakler. Til oldinge før tiden. Mindst to søndage om måneden skal vi ud i Guds fri natur — det er bare med at give denne lille djævel en knock-out. **Mindst to søndage, sagde jeg!**

Det værste ved denne djævel er, at han hjælper os med at hitte på en syndig bunke undskyldninger. »Jeg har jo ingen rygsæk,« hvisker det et eller andet sted inden i een. »Cyklen er punkteret,« lyder det en anden gang. »Du havde snue for kun tre uger siden,« formaner du dig selv. »Det regner jo,« synger det i din hjerne — og så bliver du måske hjemme i »den dejlige varme« og **svigter patruljen, som venter på dig, svigter det, der er af en forsagt og ubehjælpsom lille fyr skulle skabe en sund og rask dreng med mod på livet.** Jeg ønsker, at du skal udvikle dig til sådan en trænet, beslutsom og spejderteknisk veludrustet kernegut. **Og det ønsker du også selv!** For du ved, at korpset trænger til sådanne folk, troppen behøver dem og din patrulje — det er indlysende! — **Giv så den lille djævel en knock-out og stik ud med dig!**

Og er du patruljefører, så prøv at sætte dig ind i denne situation: Når den 12 år gamle Peter (det hedder alle små, nye spejdere!) kommer til sit første trops- eller patruljemøde, så ser han for sit indre blik lejre og hiker og madlavning over åben ild og brobygning over rivende vandløb og spændende indianerlege med snigning og andet sjovt, og han glæder sig til at skulle sove i et rigtigt telt og til at skulle lære at finde vej gennem det tætteste krat ved hjælp af den lille nål i hans nyanskaffede kompas. Og alt, hvad han får, er en lille stump sejlgarn — eller hvis han er heldig, en stump knobreb (jo, der *er* stadig patruljer, der bruger dem!) og får den besked: »Nå, bind så et råbåndsknob.«

Hvorpå det går videre med morse, hvor han sidder ved et bord, og PF eller en anden søger at banke tegnene ind i hovedet på ham, bogstav for bogstav. Så får han måske et blåt øje under slagsmålet om, hvem der skal rydde op efter mødet, og så er det forbi, og han går hjem.

Hvis det fortsætter på den manér uge efter uge, ja måske måned efter måned, uden eventyr i skov og på mark, er det så til at undre sig over, at Peter får nok og melder sig ud?

Denne tropslokale-og-ikke-andet form for spejdersport er ikke nok. Der må mere til. Du må ha' Peter med ud i det fri, så han i praksis kan få brug for alt det, han har lært ved patruljemøderne. Ikke noget med kun at signalere fem meter fra væg til væg i tropslokalet; nej du, to kilometer fra bakketop til bakketop. Ikke noget med kun at tegne 16 kompasstreger på en snavset lap papir; næh, ud at finde en skjult skat ved hjælp af kompasset og din evne til at bruge det. Ikke noget med kun at forklare den andægtigt lyttende Peter om de indianske sportegn og måske til nød ridse dem op med en stump kridt på gulvet i lokalet; nej, ud og lav dem af kviste og græs og sten — ude i det fri.

Så varer det sikkert ikke så længe, før Peter når frem til at tage klasseprøverne og måske endda riddersnoren.

— Kan du orientere? Kan du signalere? Kan du få ild, selv om det har regnet de sidste otte dage? Kan du bygge dig en vindskærm, og kan du spidstege dit kød? Kan du dine klasseprøver — stadigvæk? Har du teknikken i orden? Vi venter det af dig for korpsets, for troppens, for patruljens og for din egen skyld. Mas på, **der er ikke andet at gøre!** Bliv tekniker, og frilutftslivets porte vil stå på vid gab for dig **resten af din levetid.**

Spejdersport er friluftsliv! Nu skal vi ud — du og jeg. Allesammen!

I rigtig spejderuniform selvfølgelig!

Kan du pakke en rygsæk?

En friluftsmand må vide, hvordan en rygsæk skal pakkes. Her har du nogle tips.

Indianerne bar næsten altid deres rygbyrder ved hjælp af pandebånd — for at lægge tyngdepunktet så højt som muligt. Når svejtserne bærer ost i bjergene, rager bærela-

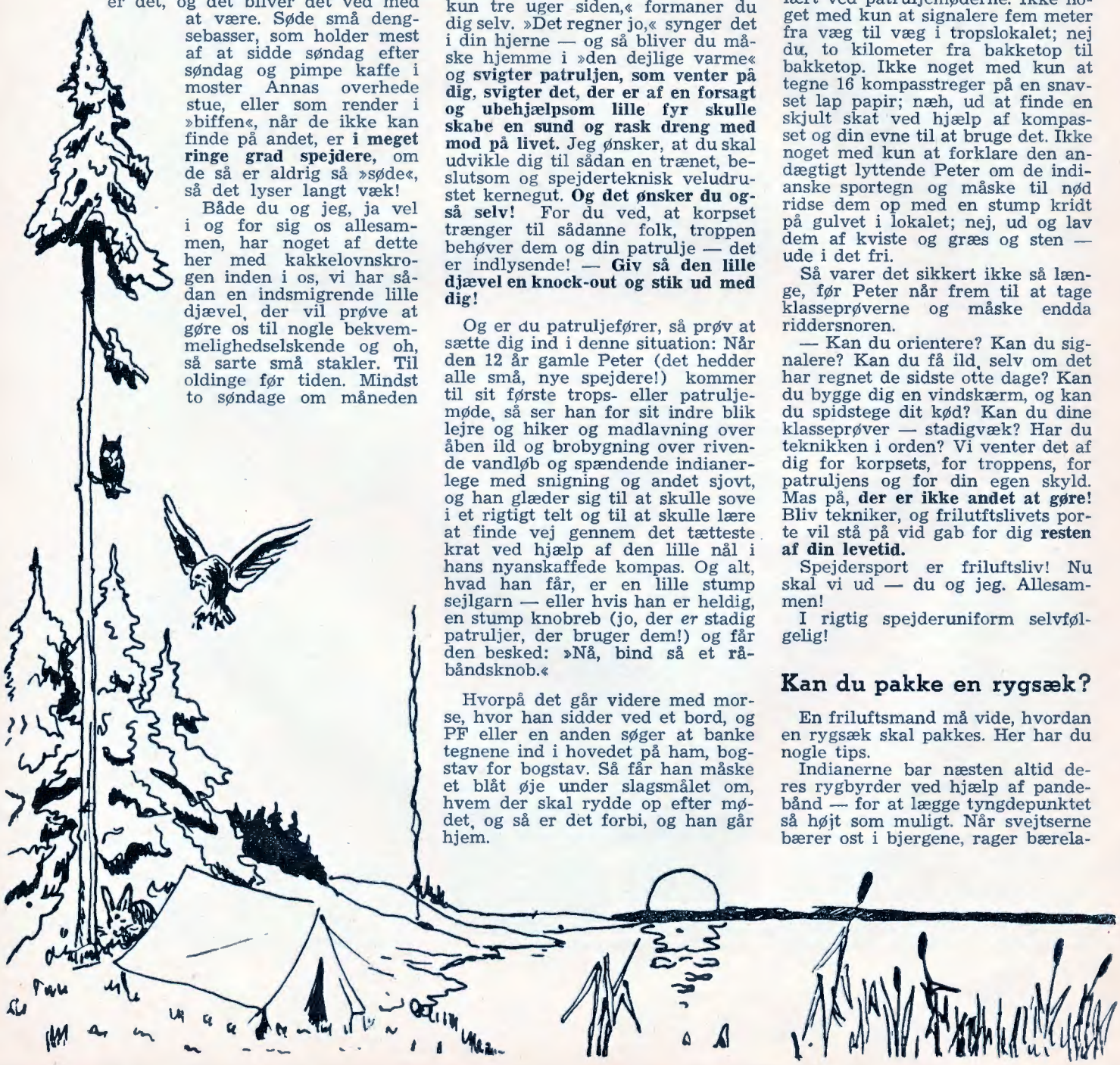

R FORÅR — LEJRTIDEN ER IND

ıtur — det
e lille djæ-
ist to søn-

djævel er,
at hitte på
kyldninger.
k,« hvisker
nden i een.
yder det en
e snue for
rmaner du
synger det
ver du må-
ige varme«
ı venter på
en forsagt
fyr skulle
dreng med
at du skal
trænet, be-
k veludru-
sker du og-
at korpset
k, troppen
ulje — det
å den lille
tik ud med

, så prøv at
uation: Når
det hedder
) kommer
r patrulje-
indre blik
vning over
over riven-
e indianer-
ndet sjovt,
skulle sove
skulle lære
et tætteste
lille nål i
as. Og alt,
ille stump
ı er heldig,
er *er* stadig
m!) og får
så et rå-

med mor-
et bord, og
r at banke
ham, bog-
han måske
smålet om,
efter mø-
og han går

Hvis det fortsætter på den manér uge efter uge, ja måske måned efter måned, uden eventyr i skov og på mark, er det så til at undre sig over, at Peter får nok og melder sig ud?

Denne tropslokale-og-ikke-andet form for spejdersport er ikke nok. Der må mere til. Du må ha' Peter med ud i det fri, så han i praksis kan få brug for alt det, han har lært ved patruljemøderne. Ikke noget med kun at signalere fem meter fra væg til væg i tropslokalet; nej du, to kilometer fra bakketop til bakketop. Ikke noget med kun at tegne 16 kompasstreger på en snavset lap papir; næh, ud at finde en skjult skat ved hjælp af kompasset og din evne til at bruge det. Ikke noget med kun at forklare den andægtigt lyttende Peter om de indianske sportegn og måske til nød ridse dem op med en stump kridt på gulvet i lokalet; nej, ud og lav dem af kviste og græs og sten — ude i det fri.

Så varer det sikkert ikke så længe, før Peter når frem til at tage klasseprøverne og måske endda riddersnoren.

— Kan du orientere? Kan du signalere? Kan du få ild, selv om det har regnet de sidste otte dage? Kan du bygge dig en vindskærm, og kan du spidstege dit kød? Kan du dine klasseprøver — stadigvæk? Har du teknikken i orden? Vi venter det af dig for korpsets, for troppens, for patruljens og for din egen skyld. Mas på, **der er ikke andet at gøre!** Bliv tekniker, og frilutftslivets porte vil stå på vid gab for dig **resten af din levetid.**

Spejdersport er friluftsliv! Nu skal vi ud — du og jeg. Allesammen!

I rigtig spejderuniform selvfølgelig!

Kan du pakke en rygsæk?

En friluftsmand må vide, hvordan en rygsæk skal pakkes. Her har du nogle tips.

Indianerne bar næsten altid deres rygbyrder ved hjælp af pandebånd — for at lægge tyngdepunktet så højt som muligt. Når svejtserne bærer ost i bjergene, rager bærela-

det helt op oven for hovedet. Dette siger altså noget om, at vi skal pakke vores mejs eller rygsæk sådan, at de tungeste ting ligger så højt som muligt samt så nær ind til ryggen, som det kan lade sig gøre. Derved opnår vi både en rankere holdning og en lettere byrde. I bunden stopper vi altså sovepose og skiftetøj, mens vi lægger proviant, skiftefodtøj og den slags øverst, lige under klappen. Pas på spisebestikket, at det ikke arbejder sig ind i ryggen på dig — steg på gaflen er en udmærket ting, når det ikke er en selv, det drejer sig om!

Det er af mange grunde direkte utilrådeligt at have soveposer, tæpper og lign. snøret uden på rygsækken. Nu ved jeg godt, at det tit er uundgåeligt, med de monstrum'er af nogle soveposer, som man kan få nuomstunder, men så må du i

hvert fald sørge for solide re
og noget voksdug i en dæmpet
lør, så soveposen eller tæppe
helt skjult. Og en ting til ska
under alle omstændigheder
på: Lad være med at pakke n
somhelst *under* rygsækken. I l
den bliver det ganske uudhold
at have en sovepose eller et tel
skende mod det nederste af
gen, og så trækker det jo ti
tyngdepunktet kraftigt nedefte
oven på rygsækken med det —
der klappen eller ovenpå den
efter hvad der er plads til.

Og skal vi så ikke være
om, at krus, feltflasker, telt
lommelygter og lignende husg
ikke har noget at gøre uden p
rygsæk. Lad vandrefugle med
smøgede bukser og Panama
være ene om den fornøjelse! De
så forbistret nybegynderagtigt

E R M A T E R I E L L E T

Vent ikke med at gå materiellet igennem til den sidste dag, før I skal i lejr!

Ved
kan
der e

Vær på det rene med, før I starter, om I nu har husket alt tilbehør. Det er så trist at stå og mangle det halve derude!

Vær sikre på
skarpe, og at
tede under tr

EJRTIDEN ER INDE!

Hej spejder! Lærken svinger sig op mod himlens blå, og lærkesangen klinger som sølver klokker små...

det helt op oven for hovedet. Dette siger altså noget om, at vi skal pakke vores mejs eller rygsæk sådan, at de tungeste ting ligger så højt som muligt samt så nær ind til ryggen, som det kan lade sig gøre. Derved opnår vi både en rankere holdning og en lettere byrde. I bunden stopper vi altså sovepose og skiftetøj, mens vi lægger proviant, skiftefodtøj og den slags øverst, lige under klappen. Pas på spisebestikket, at det ikke arbejder sig ind i ryggen på dig — steg på gaflen er en udmærket ting, når det ikke er en selv, det drejer sig om!

Det er af mange grunde direkte utilrådeligt at have soveposer, tæpper og lign. snøret uden på rygsækken. Nu ved jeg godt, at det tit er uundgåeligt, med de monstrum'er af nogle soveposer, som man kan få nuomstunder, men så må du i hvert fald sørge for solide remme og noget voksdug i en dæmpet kulør, så soveposen eller tæpper er *helt skjult*. Og en ting til skal du under alle omstændigheder passe på: Lad være med at pakke nogetsomhelst *under* rygsækken. I længden bliver det ganske uudholdeligt at have en sovepose eller et telt daskende mod det nederste af ryggen, og så trækker det jo tilmed tyngdepunktet kraftigt nedefter. Op oven på rygsækken med det — under klappen eller ovenpå den, alt efter hvad der er plads til.

Og skal vi så ikke være enige om, at krus, feltflasker, telt- og lommelygter og lignende husgeråd *ikke har noget at gøre uden på en rygsæk*. Lad vandrefugle med opsmøgede bukser og Panamahatte være ene om den fornøjelse! Det ser så forbistret nybegynderagtigt ud, og er der noget, du ikke ønsker, så er det vel at se ud som en nybegynder, når du skal ud på tur.

Du kender vel udtrykket, at *rygsækken er posernes pose?* Har du rent skiftetøj i een pose, snavset do. i en anden, nattøj i en tredie, skiftetøj i en fjerde, vaskegrejer i en femte, spisegrejer i en sjette osv., er det ingen sag at holde orden i rygsækken og i en fart at finde det, du lige i øjeblikket skal bruge, for poserne er på en måde rygsækkens kommodeskuffer. Hvis du ikke kan sy dem selv, vil din mor eller søster nok hjælpe dig, og det er en god idé at søge at fremstille dem af forskelligt farvet tøj, så du udefra kan kende dem fra hinanden og ikke hver gang skal lukke hver pose op og kigge om det er den rigtige — hvad det jo aldrig er før til sidst!

ER MATERIELLET HELT I ORDEN?

Vent ikke med at gå materiellet igennem til den sidste dag, før I skal i lejr!

Ved at holde gryderne om mod lyset, kan I nemt overbevise jer om, hvorvidt der er huller i dem eller ej!

Vær på det rene med, før I starter, om I nu har husket alt tilbehør. Det er så trist at stå og mangle det halve derude!

Vær sikre på, at økserne er virkeligt skarpe, og at de skarpe ægge er vel beskyttede under transporten til lejren!

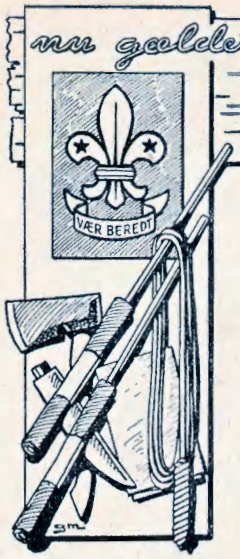

nu gælder det FØRSTE-KLASSES-PRØVEN 3.

Denne gang:

PUNKT 3

Når vi denne gang skal sætte over den 3. forhindring på vejen mod 1. kl.-prøven, den der hedder nødhjælp, kunne jeg have lyst til at fortælle dig lidt om spejdernes valgsprog: »Vær beredt«.

I gamle dage hed det: »Vær rede«, men det var ikke så godt. Tænk dig blot, at du en vinterdag er ude på en travetur, du kommer forbi en islagt sø. Pludselig hører du råb om hjælp ude fra søen, og du ser, at en dreng er gået gennem isen og ligger og kæmper for at komme op igen. Forhåbentlig vil du ikke forholde dig passiv. All right — du farer ud på isen for at hjælpe ham, men isen brister under dig, og du befinder dig snart i samme situation som ham, du ville have

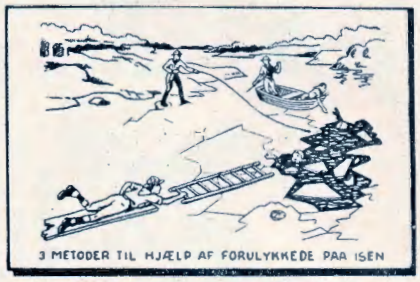

hjulpet. Hvad var fejlen? — Du var kun r e d e. — Havde du derimod vidst, at du skulle kravle ud på isen på maven med en stige eller planke foran dig, så havde du været b e r e d t — og du kunne have hjulpet fyren derude.

Viljen til at hjælpe er god — men ikke nok — der må visse forkundskaber til.

Hvis jeg skulle fortælle dig om de mange forskellige interessante opgaver, som nødhjælp rummer, så kunne jeg fylde flere numre af Magasinet. I stedet vil jeg hellere prøve at gøre dig klart, hvor vigtigt det er for en spejder — ja, forøvrigt også for »almindelige« mennesker — at have kendskab til nødhjælp. Alt det praktiske kan du selv se i »Den lille Spejderbog«, i »Spejdernes Samariterbog« og i Svendsens »Nødhjælp«, hvor der er mange interessante ting at læse om. Tænk blot, hvor mange felter nødhjælp spænder over, jeg nævner nogle af dem i flæng: Elektricitetsulykker — drukning — isulykker — røgforgiftning — forbrændinger — båretransporter — sårbehandling o. s. v.

Når du nu har gjort dig klart, hvor mange opgaver nødhjælp rummer, så vil du sikkert give mig ret, når jeg vover at påstå, at der er meget store chancer for, at du ret ofte vil kunne komme ud for tilfælde, hvor du vil få brug for at være dygtig til nødhjælp. Og du ved nok, at alle venter, at en spejder *er* dygtig til nødhjælp.

Kender du den rigtige stilling ved kunstigt åndedræt — er dine bevægelser korrekte — og har du indarbejdet den rette, gyngende takt?

Har du aldrig prøvet at være til stede ved et ulykkestilfælde? — Et menneske er kommet til skade, mange mennesker er stimlet sammen og står og ser medlidende på den tilskadekomne uden at kunne hjælpe, indtil pludselig een viser sig som »dagens mand« og råber: »Er der ikke en samarit eller spejder til stede?« — Jeg har flere gange oplevet, at folk er kommet løbende efter mig på gaden og sagt, at de vidste jeg var spejder — om jeg dog ikke lige kunne hjælpe? —

Kan du vende et øje på en tændstik?

Tænk, hvis du en dag kom ud for det, og folk så, du havde spejdernes civilnål på — den kender nemlig alle — og du så måtte svare dem: »Næh — jeg ved ikke, hvordan jeg skal bære mig ad«. — Hvad tror du, folk ville sige? — Jeg kan godt fortælle dig det. — De ville sige: »Og **han** er spejder«, og ud fra dette ville de bedømme alle spejdere — deres tillid til spejdere ville svækkes alvorligt — blot fordi du ikke var **beredt.**

Jeg har nu alligevel lyst til at give dig et par småtips med på vejen, når du nu skal til at arbejde med nødhjælp såvel i patruljen som alene.

NYE 1. KL. SPEJDERE

6. Østerbro Trop:
PF Jon Nordentoft.
1. Ordrup Trop:
Skm. Ib Salomonsen.
1. Assens Trop:
PF Jørgen Oxlund.
1. Ebeltoft Trop:
Skm. Jørgen Anderssen.
Skm. Knud Bækmark.
Skm. Bent Josiasen.
Skm. Villy Nielsen.
1. Aarhus Trop:
PF Ebbe Lintrup.
PF Jørgen Rønnow.
Odins Trop — 7. Odense:
PF Ole Stevens Larsen.
Asser Riigs Trop, Sorø:
PF Jørgen Møller Christensen.
Sp. Niels Brohm.
1. Bogense Trop:
Erik Andersen.
Erik Paarse Andersen.
1. Fredericia Trop:
PF Bent Jørgensen.
»Fæstningsdrengene«, Fr.cia.
PF Svend E. Jensen.
PA Frits Petersen.
1. Viborg Trop:
Henning Hansen.
1. Nyboder Trop:
PF Jørgen Tarp Andreasen.

VAR DIN TROP MED *denne gang?*

Under krigen var luftværnets første bud: »Vær rolig«. Det samme gælder i højeste grad for dig, når du en dag kommer ud for at skulle yde hjælp ved et ulykkestilfælde. Lad være med at blive hysterisk, hvor slemt det end kan se ud. Skyd hjertet op i livet, vær kold og rolig, dan dig et klart billede af, hvad der er sket, og hvad den tilskadekomne kan fejle — og tag så fat —. Det er altså igen dette her **med at tænke sig om, før man handler.** — Husk altid, når du tilkalder ambulance, at give klar besked om, hvor mange der er kommet til skade, hvor det er sket, og hvem du selv er — tal endeligt langsomt og tydeligt. Sender du en anden tilskuer af sted for at alarmere, så

giv ham klar besked om, hvad han skal sige. Sæt blot tilskuerne i gang med at hjælpe dig; hvis du er rolig og myndig, vil de straks adlyde dig, og panikstemningen forsvinder.

Nå, jeg vil ikke have en omgang af redaktøren for at sluge for meget af hans kostbare plads. Men her var altså et par små gode råd med på vejen.

Men bemærk til slut: En rigtig første klasses spejder må være dygtig til nødhjælp. Og heri er masser af godt stof såvel til selvstudium som til spændende patruljemøder og -ture. Altså: »Vær beredt«.

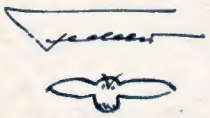

GAMLE RAVN FORTÆLLER:

Om at lære morse-signalering

Jeg går ud fra, at du nu kan morsetegnene på fingrene både forfra og bagfra, selvom du blev vækket midt om natten og skulle stå på eet ben og remse dem op. Men nu kommer der noget, som er lige så svært. Tro endelig ikke, at fordi du næsten er blevet verdensmester i at kunne morsetegnene, så er du også virtuos i signalering. Næh, det er langt fra tilfældet.

Vi nærmer os den tid, hvor mange divisioner holder turnering, så det er vist ingen skade til at friske lidt op på signaleringen.

Lyd(-fløjte).

Gør signalerne meget tydelige: En streg skal være lang og kraftig, en prik kort og klar, ja, det synes idiotisk at sige, men ikke desto mindre hører man hveranden spejder puste i fløjten, somom han er bange for, at den siger noget, og det er tit umuligt at kende forskel på lang og kort tone, fordi prikkerne er længere og stregerne kortere, end de må være, bogstaverne flyder over i hinanden o.s.v.

Det er meget godt som øvelse at banke en bestemt takt med foden, f. eks. et bank på hvert andet tik af dit armbåndsur således, at en prik får 1 bank, en streg 3 bank, pause mellem bogstaver 1 bank, pause mellem ord 3 bank.

Lys.

For blink med lommelygte gælder i og for sig det samme som for signallering med fløjte: Hold et bestemt, fast tempo med regelmæssige tegn. Hold takten, hold takten, så tegnene kommer som perler på en snor.

Flag.

Morsesystemet kan anvendes både med et og med to flag, og man har nu også set mange troppe, hvor man har forandret flagene til plader.

Morse med 1 flag.

Det mest kendte. Vælg den rigtige farve: rødt flag mod lys baggrund (himmel), hvidt mod mørk (skov). Flaget holdes *højt* oppe lodret næsten over hovedet, og svinges derfra i stor bue til siderne: prik til højre og streg til venstre (når du aflæser, bliver det følgelig prik til venstre og streg til højre). Øv dig nu godt i at få det rigtige sving frem, sådan at flagdugen ikke vikler sig om stangen. Sving i 8-tal. Flaget slås ned midt for dig mellem ord.

Morse med 2 flag.

Det har vist sig meget vanskeligt for mange at finde ud af højre og venstre. De kan aldrig huske, om prik er til den ene eller anden side, og som oftest har de heller ikke kunnet lære at svinge flaget, så dugen ikke rullede sig sammen.

Derfor er der opfundet en ny signalmetode, som selv disse spejdere kan finde ud af: Man bruger begge flagene og laver en prik med et flag alene og streg med to flag. Flagene holdes nede foran benene mellem bogstaverne og føres herfra ud i vandret stilling med strakt arm. Nyt ord laves ved at krydse begge flagene hurtigt over hovedet.

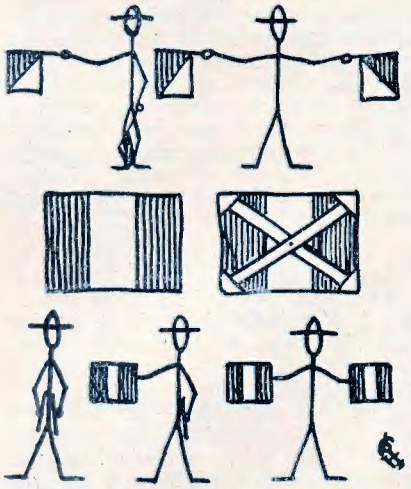

Signalplader.

I stedet for morse med 2 flag er der som sagt flere, som har lavet deres flag om til plader. I hvert hjørne af flagdugen er der påsyet et trekantet stk. tøj, så der fremkommer en lille lomme. Af to flade lister laver man et diagonalkryds ved hjælp af en skrue og møtrik på midten og stikker de fire ender af krydset ned i hver sin »lomme«, så flagdugen spændes ud.

Man fatter så om midten af hvert kryds med hånden og holder de 2 plader ind mod hver sin side af kroppen. Signaleringen foregår ved at strække armen ud vandret og til siden og vende pladen fremad. Såre nemt og såre tydeligt. (Pas på at lave krydset så stort, at flagdugen sidder stramt spændt på).

Sagde jeg,
Gamle Ravn.

Korpset rundt

Ti amerikanske telte til Korsørspejderne!

Spejderne i Korsør har fra en spejderkammerat, der for tiden er på studierejse i USA, fået tilsendt 10 amerikanske militærtelte, som nu vil blive omsyet. Teltene er brugte, men de er særdeles velkomne, idet spejdernes materiel i sin tid blev stjålet og ødelagt af tyskerne, og det har ikke været muligt at få erstatning fra krigsforsikringen for det.

Lakseminder 1939—49

hedder et lille festskrift, som lige er udsendt af Laksetroppen i Randers (pris 2,50 kr.) for at fejre troppens 10 års fødselsdag. Det skildrer troppens liv i medgang og modgang, krigstidens vanskeligheder, deltagelse i spændende turneringer og konkurrencer og det daglige liv i patruljerne, morsomt fortalt og med gode tegninger og fotografier. Enhver gammel »Laks«, men også andre, vil læse det med glæde.

I en pivstorm

stred en bagatel af 21 spejdere fra **1. Gjentofte Trop** sig d. 20. januar igennem de 45 km på de tilladte otte timer — hverken mere eller mindre.

Hvordan med **dig** — pryder allerede en 45 km plade dit spejderbælte, eller hører du til dem, der mener, at 45 km på 8 timer kræver **for** megen energi?

Fantasien leve!!

Søndag d. 16. januar var de fire patruljer i *1. Aarhus Trop* på patruljeture. Fra tropsbladet »BAUNEN« klipper vi flg. uddrag af rapporterne over disse ture:

GLENTERNE delte sig traditionelt *i rivaliserende indianerklaner og startede på orienteringsløb. Dette udviklede sig til slut til en terrænleg, hvor den nyfaldne sne kom til at spille en ikke ringe rolle!*

ØRNENE optrådte som tempelriddere med historiske navne og havde inddraget et større stykke af Marselisborgskovene som det hellige land. Skjulte meldinger og idérige postopgaver gav turen kolorit. Eftermiddagstimerne gik med terrænlege, og det påstås, at de ædle riddere ikke frøs!

UGLERNE gjorde Riisskov usikker ved en stort anlagt skattejagt mellem soldater og ilandstegne sørøvere. Jagten forløb med fantasifulde meldinger og dramatiske postopgaver. En bevæbnet sørøver med klap for øjet (dog ikke træben) forhøjede yderligere dramatiken!

VIBERNE foretog 4 mand høj en praktisk træningstur i Marselisborgskovene med kompasgang, nødhjælpsopgaver og afstandsbedømmelse. Den lille mødeprocent væltete den planlagte stortur nord for Aarhus. Svigt ikke patruljen en anden gang!

Har *din* patrulje ligeså opfindsomme programmer, når *den* er på patruljetur?

VED DU —

at en kamel med lethed tilbagelægger 100 km om dagen, at jorden vejer 6,000.000.000.000.000.000 tons. at solen vejer 332.000 gange så meget som jorden, at »One Cent« fra British Guyana er verdens sjældneste frimærke?

Det ved du måske altsammen, men er du klar over, at der har eksisteret »spejdere«,

— der ikke kunne spejderloven,
— der aldrig blev mere end 2. kl. spejdere,
— der lod de andre vaske op på weekend-lejren,
— der altid **kun** kom 2 minutter for sent,
— der aldrig kunne deres lektier i skolen,
— der bar alle mulige emblemer: bananer, benzin, biler, etc., men ikke ejede vort smukke civilemblem,
— der altid manglede deres sangbøger,
— der altid skulle kritisere andres arbejde,
— der ikke brød sig om at lære nye sange,
— der aldrig »havde tid« til at klæde sig om til møderne,
— der kort sagt — aldrig blev **spejdere**.

»BRÆNDERØG«,
1. Gjentofte.

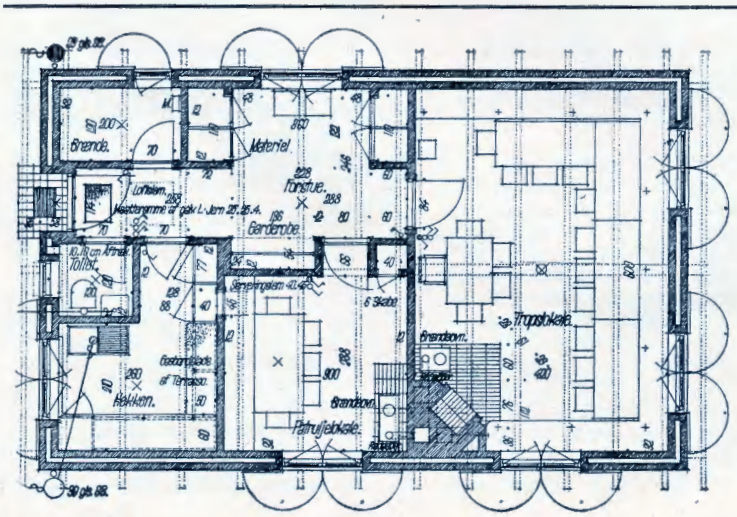

Hvordan mon en tropsfører, der samtidig er arkitekt, indretter troppens hus? Det er et spørgsmål, som sikkert interesserer mange, som har erhvervet en fordums tyskerbarak og nu står for at indrette den på bedst mulig måde. — Vi bringer derfor et billede af det indre og det ydre af 1. Odenses smukke tropshytte, tegnet af en fagmand både på husbygningens og spejdersportens område.

Fra 3. og 6. Odenses fællestropstur rapporteres:

Klimaet i de forskellige lande kan i årtusindernes løb undergå væsentlige forandringer. Det fik de ekspeditioner at mærke, der for nylig startede fra Dakar i Afrika for at opsøge de berømte Kong Salomons miner. Det var et alt andet end »afrikansk« vejr, man kom ud for. En knivskarp kold vind jog snemasserne henover den libyske ørken, hvor ellers sandet plejede at ligge glødende varmt. Den store sø, Victoria Nyansa, som ekspeditionerne passerede, var bedækket med is, en vare man i Afrika tidligere kun kendte og så omtalt på de store internationale hotellers menukort.

Indbyggerne i de negerlandsbyer, man kom igennem, var alle udstyret med sivsko og ørevat, det sidste nærmest for at undgå træk. Ved stationen Njangwe kom ekspeditionerne ud for at måtte yde assistance til en tilskadekommen. Thi umiddelbart før Cairo-Uganda ekspressens indkørsel til denne station var en af passagererne, Kalifen fra Bagdad, under forsøg på at bortjage en næsvis tsetseflue fra sin kupé, så uheldig selv at falde af toget. Da stationens nødhjælpskasse var sendt til komplettering i Cape Town, anmodede stationsforstanderen, en sort herre med gummiflip og øreklapper, ekspeditionerne om at sørge for hans herligheds velbefindende. Dette gjorde måske noget til, at kun eet ekspeditionshold nåede rettidigt frem til slutposten. Dick.

Spionjagt på Strandmøllevej i Holbæk.

»Kong Skjold«s tropsfører havde fra »politiet« modtaget meddelelse om, at der var stjålet hemmelige militære dokumenter af en international spionbande. Man havde opsnuset, at dokumentmappen antagelig ville blive smuglet ud til en båd i Holbæk fjord.

Vi spejdere fordelte os derfor 2 og 2 langs Strandmøllevej, og pludselig skete det! Først kom der en raket fra land, derefter kom der en ude fra fjorden, og lidt efter fulgte der en morsemelding, som vi opsnappede; den lød: »Vi henter mappen ved papfabriken«. Desværre var vi for længe om det, for pludselig så vi en hvid båd gå ind ved papfabriken. Vi listede os nærmere og opdagede smuglerne og spionerne med mappen. Det udviklede sig til en mindre kamp, men til sidst lykkedes det spionerne at få mappen ombord i båden, hvorefter de skyndsomst sejlede bort.

Ja, og så må jeg vel hellere til slut anføre, at smuglerne i land var 3 skovmænd fra 1. Kong Skjold, og søspejderne udgjorde spionbanden i båden. *En deltager.*

NYE VÆBNERE OG RIDDERE

VÆBNERE:

6. Østerbro Trop:
Skm. Vagn Riebens.
1. Ordrup Trop:
PF Carl Erik Wegener.
1. Rønne Trop:
PF Ole From Petersen.
Skm. Mogens Lund.
Kong Hans Trop, Aalborg:
Skm. Ole Wind.
1. Ebeltoft Trop:
PF Ib Olsen.
PF Bent Sørensen.
PF Preben Pedersen.
Asser Riigs Trop, Sorø:
PF Peter Dahl.
PA Jørgen Nielsen.
Sp. Per Krogh Jensen.
1. Bogense Trop:
Leif Andersen.
Ib Schrøder.
1. Fredericia Trop:
PF Bent Jørgensen.
PF Bendt Baggesen.
PA Poul Andersen.
Sp. Ib Kruse.
»Fæstningsdrengene«, Fredericia:
PF Palle Kyed.
PF Svend E. Jensen.
PA Bo Gerdes.
Sp. Erling Korch.
2. Viborg Trop:
Torben Fougner.
Walther Dalland.
Carl W. K. Pedersen.
Ove Christensen.

RIDDERE:

6. Østerbro Trop:
Skm. Bent Bjerring.
John Off.
1. Assens Trop:
PF Jørgen Oxlund.
Tonkawa-Stammen, Næstved:
Skm. Asgar Klixbüll.
5. Odense — Sct. Georgs Trop:
PF Karsten Mortensen.
Asser Riigs Trop, Sorø:
PF Bengt Max Petersen.
1. Bogense Trop:
Erik Andersen.
Svend Aage Nielsen.
1. Viborg Trop:
PF Ove Rørsted.
PA Timo Pekkola.
2. Viborg Trop:
Hans Jørgen Blokmann.

VANDRINGER

60 km
Hobro Søspejdertrop:
PF Frode Klitgaard Poulsen.
Sp. Kaj Lykke Nielsen.
Sp. Poul Pedersen.

75 km
1. Fredericia Trop:
PF Bendt Baggesen.

På jagt efter lægeplanten Tso-yi

En bedemølles hæse skratten og lyden af 7 forskningspatruljer, der strider sig frem gennem Chentufoodalen, giver genlyd i den frostklare nat. Det er situationen på et tidspunkt under 1. Viborgs årlige nat- og dagløb i sølvøkse-konkurrencen. Opgaven i år er meget vanskelig, og vi har fået assistance af 3 patruljer fra 2. Viborg. Det gælder om at skaffe nogle eksemplarer af den sjældne lægeplante Tso-yi, der kun findes i enkelte dele af Tibet. Fra civilisationens yderste forpost Waihrhom er patruljerne startet på den hårde march gennem det ufremkommelige terræn. Undervejs må de løse forskellige opgaver for at få de lamapræster og mongolske fiskere, de møder, til at vise vej. Pludselig høres lyden af en tromme; de udmattede ekspeditionsmedlemmer standser — er de i Afrika, og er det den dumpe drønen af kanibalernes tam-tam, de hører? Skal de spises som hakkebøf eller som benløse fugle? Det sidste vil nok være bedst for de i forvejen ømme fødder!

Men nej. Til alt held viser det sig at være et medlem fra en tidligere ekspedition, der morser til hjælp for sine landsmænd. Således går det fremad forbi et tempel og helligdommen »gudens øje« til den begravelsesplads, hvor planten findes. Selvfølgelig måtte ekspeditionsmedlemmerne bære deres udrustning; de startede mellem kl. 20 og 21,30, og den sidste patrulje nåede lige at hilse på karlen på den gård, hvor vi overnattede. Klokken var da 4,30; han skulle fodre hestene, og de (spejderne, ikke hestene! Red.) skulle et par timer i poserne for at være lidt udhvilede til formiddagens fortsatte anstrengelser. *Bendt.*

Tænk på dit lejrudstyr nu -

depotet har nyheder og gode tilbud!

NYHED!!!

EMAILLE-spisesæt i ny udførelse og med rigtige dybe tallerkener i stedet for madskål. Farven bliver »gul« udvendig, hvid indvendig og de bliver med spejderemblem. — De fremstilles i 2 størrelser:
for ulveunger: 2 tallerkener: 20 cm i diameter — krus 7 cm.... **kr. 6.65**
for spejdere: 2 tallerkener: 22 cm i diameter — krus 9 cm.... **kr. 7,70**

Spisebestik findes i mange forskellige kvaliteter og sammensætninger.
Ske og gaffel af aluminium — sammensat ..... **kr. 1.85**
Ske, gaffel af aluminium — kniv af rustfrit stål — sammensat .. **kr. 6.50**
Ske, gaffel og kniv — alt af rustfrit stål — sammensat ..... **kr. 8.25**
Ske, gaffel og kniv — alt af rustfrit stål — i pose ..... **kr. 9.85**

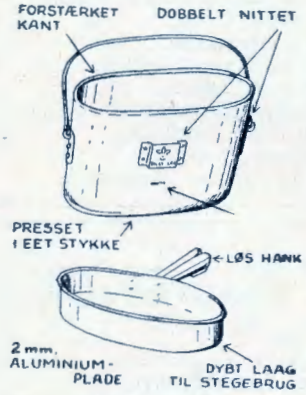

Billy-can hører til enhver skovmands udrustning, men også andre kan have stor nytte af dette praktiske een-mands kogekar — læg mærke til tegningen. Pris med overtræk.... **kr. 9.85**

Feltflasker kan nu igen fås i den gode kvalitet, og prisen er nu blevet lidt billigere — med brunt filtovertræk.... **kr. 11.50**

Angående krøluldssoveposer, kan vi meddele, at vi har fået lidt bomuldsstof i en praktisk, diskret stribet farve, hvoraf vi kan lave nogle soveposer. Vi må desværre bede om 8 tekstilmærker til hver sovepose, da stoffet er K-mærket. Bestil omgående, da kvantumet er begrænset. — Soveposerne bliver med fineste Lama-krøluld og med hovedpude og fodstykke ..... **kr. 54.00**
Hvis man selv har stof, så kan vi i løbet af ca. 3 uger fremstille en lignende sovepose som ovenfor omtalt. **Stofforbrug 8 m i 70 cm bredde.**
Fremstillingspris ..... **kr. 27.85**

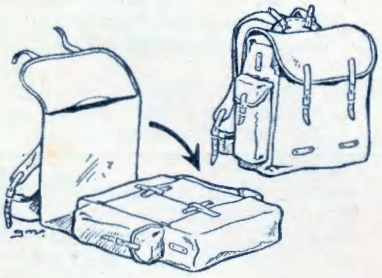

En helt ny idé på rygsækkens område

»TIPPER« er kort fortalt en jamboree-rygsæk på alm. mejsstativ. Når du skal pakke den, »tipper« du rygsækken ned, og så er den nem at pakke som en jamboree-rygsæk. Hvis du ser på tegningen, vil du opdage en stor flade stof nærmest stativet, og det er en stor lomme f. eks. til håndklæde, badetøj, skiftetøj o. lign. Faconen er firkantet, som korpset ønsker det, og den leveres i khakifarvet stof kantet med læder. Den har gjordremme og 2 sidelommer... **kr. 39.50**

TIL KONFIRMATIONEN

Telegram-blanketter 50 øre Telegram-mappe **1.00**
Roland Philipps: Spejderloven — breve til en patruljefører ..... **kr. 2.50** — indb. **3.75**
E. Th. Bjørn: Eventyret om B.-P. — med mange illustrationer ..... **kr. 5.75**
Den lille Spejderbog — kartonneret..... **kr. 4.00**
indbundet i blødt bind..... **kr. 5.85**

Papirkniv med spejderemblem — nysølv **kr. 6.85**
klokkemalm ..... **kr. 8.50**
Bronceaskebægre
med emblem.. kr. 6.75—7.75—9.25—17.85—27.50
Broncebægre med emblem kr. 11.50—12.85—14.50.
Cigaretæske kr. 21.50. — Tændstiketuier m. emblem alm. størr. **kr. 3.75** — stor størr. **kr. 7.50.**

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526
Eksp. Kl. 9–17½, Fredag 9–18, Lørdag 9–14
Odense: Klostervej 19
Aarhus: Østergade 26
Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K., Telefon PAlæ 5711 . Kontortid Kl. 8–16, Lørdag Kl. 8–12. Giro 2284
Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret

Odense filial har fået tlf. 12.418.

FR. PALM GREISEN BOGTRYKKERI KBHVN.